

UNA OFERTA, A DUO, DE COMPROMÍS NACIONAL

Mollà i Mira, tercera via

La setmana passada, a València, Damià Mollà i Eduard Mira, autors de l'Assaig «De impura natione», aplegaren en una conferència un auditori variat i, inclús, antagònic. D'Antonio Palomares a Manuel Brosseta. Campa el diàleg.

V. Iranzo

La tercera via valenciana auspiciada per la parella professoral Damià Mollà-Eduard Mira segueix creant unes expectatives que, si més no a un nivell sociològic, tenen el seu què. Valga com a mostra la conferència que van donar dimecres 9 de desembre en el Club de encuentros —hotel Rey don Jaime— de València, que, després d'haver generat un desplegament informatiu poc corrent, convocà una assistència que omplia de gom a gom la sala, per a estupefacció dels socis i habituals del club.

I no només la quantitat era sorprenent, també la peculiar barreja de l'audiència. Acompanyaven a taula el tàndem impur Manuel Brosseta i Josep A. Perelló, uns presentadors políticament distants entre ells i tots dos dels professors presentats. Hi predicaren, és clar, la tolerància.

Entre el públic, més barreja encara. Hi havia Vicent Franch amb els seus companys de treballs: Rafael Company, Miquel Nadal i Agustí Colomer; Francesc Davó, Francesc Ferrer Pastor —que hi féu una intervenció

Manuel Brosseta, retrobat en l'encontre.

abrandada—, Rafael Xambó i Joan Senent. Però també Manglano i Giner Miralles.

Ortí (contrincant impenitentment inhàbil de Lapedra pel rectorat universitari), Leopoldo Ortiz, Leonardo Ramon, Manuel del Hierro, Antonio

Palomares, Alejandro Mánez, Carles Recio, etc., al costat d'una nodrida representació d'empresaris i gent de possibles.

La conferència dual va ser en castellà, i ja és simptomàtic que aquest siga l'idioma publicitari del compromís entre valencians a València. De tota manera, el català va aparèixer sovint al col·loqui i el tema de la llengua —i la seua unitat— no quedaren al capdavant mal explicats. Més d'unes dents s'es-cruixiren, a estones, però hi hagué pau.

El tema era un altre. Mollà/Mira havien construït un discurs per encoratjar el «dinàmic» empresariat valencià en un projecte ambiciós: la consolidació d'un nacionalisme que podria defensar els seus interessos correctament i, alhora, projectar aquest país cap a una posició de pes dins l'estat, tant econòmicament com políticament. O això, o el subdesenvolupament sucursalista, enmig de picabaralles eternes, vingueren a dir. Tot amerat d'una retòrica que feia recordar inequívocament Prat de la Riba.

El que no vam veure allí, però, van ser els homes de la Lliga. Aquesta mena de discurs pragmàtic pilla la burgesia de València massa per sorpresa, o de gaidó. S'hi encurioseix una mica i s'hi entusiasma poc. No se'n refia. El seu impuls nacional no sembla passar d'ací. Ara, almenys, els senyors Mollà/Mira tenen la virtut de fer asseure en una mateixa sala gent que no fa molt era irreconciliable. S'asseuen, els escolten, i fins i tot dialoguen amb un estil civilitzat, quasi britànic. I això, a València, cal reconèixer que és veure per creure. □

edicions 62

UN CRIM DE QUALITAT

John le Carré
El Cangur, 105. 192 pàgines

Una excel·lent novel·la policíaca de l'autor de L'espia que tornava del fred i Un espia perfecte.

25 ANIVERSARI
D'EDICIONS 62
1962-1987

De venda a totes les llibreries.